

ITHAKA FELÉ

A sorsok különlegességén túl,
és mindazon, mit nem látunk előre,
csodálatos, mélyzöld szigetre értem
a leghosszabb úton Ithaka felé,
váratlanul tárult elém, és éppoly
különös ködből, akár az ajándék,
mivel az istenek lepnek meg olykor,
hol ezüst, hol arany gyümölcsseit
láttam a fáknak, itt-ott édesvizek
törtek elő sziklából, kőből, mintha
így szólna a hely a látogatóhoz,
s úgy tűnt, soha nem szűnik a forrás
csobogása, ahogy a szomj is olthatatlan
ezen a földön, mintha végig ezt
a képet ringattam volna magamban,
ahogy annyi, annyi hosszú napon,
éjen át himbált engem is a bárka,

és kicsit féltem, most, hogy rátaláltam,
s szívemben kihunyni készül a képe,
vajon miféle vigasz veszi át
a helyét, és vajon olthatok ennél
szebb képeket magamba, és mi lesz,
ha mégsem, miféle ábrákhoz és
miféle rajzhoz rögzíthetem hitemet
végül? Már indultam volna, helyem
nem találtam, ám akkor egy dal hangjait
hallottam, magasabbról, mint a fák
lombkoronája, és tudtam, bűvöletében
elenyészik az ember, köteléke
semmivé lesz a hanggal, és ha messze
röpítne, soha vissza nem talállok

hajómra, hová, meddig szállhatok
mégis, hogy a testem roncsolva, lelkem
törve ne maradjon a parton?

Naptáram az égben, én Ithakában
bíztam végig. Akkor már úton voltam
ismét, hajóm nyomában holmi pernye
szállt, majd szétterült a vízen, s az éj
legsötétebb tükrén egy dalt sodort
a szél, kívántam, otthonom legyen
a leghosszabb úton Ithaka felé.

JÁRMŰSZAURUSZ

Nap mint nap egy kivénhedt buszon utazom gyermekeimmel
az iskola felé,
itt-ott mállik róla a festék,
tompá fényű acéllemezére új s új bejegyzéseket marna a rozsdá,
dugattyúi mintha csak holt nyelvek alélt füstjeit löknék ki
hengereikből,
talán gyermekeim jókedve meg életereje
tartja útján ezt a guruló roncsot, bár számára minden út
a legnehezebb út,
egy hasonló jármű naponta szembehozza velünk az Istent, ránk se néz,
mintha tudná, megvagyunk, és miért ne lennénk,
hisz soha nem új autóbuszért imádkoztunk, csupán a találkozásért,
s hogy beszédünk sűrűjéből végül megérkezessünk valahová,
ahogy most.